

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Sochorovou ve věci žalobce: **Ing. Pavel Soukup**, nar. 16.1.1973, bytem Všechnomy 63, 251 63, Strančice, proti žalované: **Obec Strančice**, IČ: 00240788, se sídlem Revoluční 383, 251 63, Strančice, zastoupené advokátem JUDr. Martinem Vychopeněm, se sídlem Masarykovo nám. 225, 256 01, Benešov, **o porušení povinností vydavatele tisku,**

t a k t o :

- I. Žaloba v části petitu tak, aby obci Strančice bylo uloženo v nejbližším vydání Strančického zpravodaje, vydaném po nabytí právní moci tohoto rozsudku, uveřejnit omluvu Ing. Pavlu Soukupovi ve znění: „Redakční rada Strančického zpravodaje ve složení Jiří Šindelář (starosta obce), Karel Řepka ml., Eva Gojďová, Mgr. Monika Muchová, se omlouvá zastupiteli obce Ing. Pavlu Soukupovi za to, že mu v roce 2015 opakovaně odmítla uveřejnit ve Strančickém zpravodaji jeho články týkající se místních záležitostí, ačkoli na jejich uveřejnění měl právo podle tiskového zákona a redakční rada neměla k jejich neotištění žádný objektivní důvod, a že mu následně odmítla uveřejnit i doplňující informace k neotištěným článkům, přestože jí tuto povinnost tiskový zákon výslovně ukládá.“
se z a m í t á .

- II. Obci Strančice **se u k l á d á** uveřejnit v nejbližším vydání Strančického zpravodaje, vydaného po nabytí právní moci tohoto rozsudku, zaslané doplňující informace Ing. Pavla Soukupa ze dne 25.05.2015 v tomto znění:

Parkování na chodníku ve Všechnomech - cenzura Strančického zpravodaje

V únoru jsem poslal do redakce Strančického zpravodaje článek „Fakta o kauze parkování na chodníku ve Všechnomech“ a v souladu se zákonem jsem požádal

o otištění. Článek obsahoval stručné shrnutí této vleklé kauzy, ve které se snažím už přes čtyři roky zamezit neoprávněnému užívání chodníku před bývalou školou k parkování vozidel. Článek však nebyl otištěn ani v březnovém vydání ani v dalších, proto jsem požádal redakční radu o sdělení, proč nebyl otištěn. Mgr. Muchová mi odpověděla, že „obsahuje dle názoru redakční rady zpravodaje některé nepřesnosti a také například informace, které by mohly zavdat dojem, že jde o vědomou dehonestaci“. Požádal jsem tedy o informaci, které konkrétní informace jsou podle redakční rady nepřesné, a které informace mohou vyvolat zmíněný dojem, nedostal jsem dodnes žádnou odpověď, přestože podle zákona mi musí být písemná odpověď poskytnuta do třiceti dnů.

Přitom i v tiráži každého vydání je výslovně uvedeno, že „Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají jejich autoři.“

Pro vedení obce a redakční radu zkrátka zákony zřejmě neplatí, a tak protiústavní cenzura radničních novin oficiálně zavedená radou obce funguje stále jako za starých časů...

Celý text zmiňovaného článku můžete najít v dubnovém Vsechromském zpravodaji č. 43 (<http://www.vsechromy.cz/zpravodaj/zpravodaj4315.pdf>), další informace včetně příslušných dokumentů na webu Osadního výboru Vsechrom v člancích Parkování na chodníku (www.vsechromy.cz/index.html#parkoviste) a Trestní oznámení na bývalého místostarostu (www.vsechromy.cz/index.html#chodnik).

Dále pak je obec Strančice **p o v i n n a** uveřejnit v nejbližším vydání Strančického zpravodaje, vydaného po nabytí právní moci tohoto rozsudku, doplňující informace Ing. Pavla Soukupa ze dne 15.07.2015 v tomto znění:

Stručně k březnovému zasedání ZO - cenzura Strančického zpravodaje

Po březnovém zasedání zastupitelstva obce jsem poslal do redakce zpravodaje článek „Stručně k březnovému zasedání“ se žádostí o jeho otištění. Povinnost otisknout příspěvky zastupitelů v radničních novinách je stanovena zákonem. Článek obsahoval stručné shrnutí všech přijatých usnesení s uvedením souvisejících faktů (pozitivních i negativních) z pohledu opozičního zastupitele. Článek však nebyl otištěn ani v dubnovém vydání ani v dalších, proto jsem požádal redakční radu o sdělení, proč nebyl otištěn. Mgr. Muchová mi odpověděla, že „obsahuje dle názoru redakční rady zpravodaje některé nepřesnosti“ a že „informace z jednání zastupitelstva navíc uvádí starosta obce ve svém úvodním slově na první straně zpravodaje.“ Požádal jsem tedy o informaci, které konkrétní informace jsou podle redakční rady nepřesné. Dodnes jsem však nedostal žádnou odpověď, přestože podle zákona mi musí být písemná odpověď poskytnuta do třiceti dnů.

Přitom i v tiráži každého vydání je výslovně uvedeno, že „Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Za věcnou správnost příspěvku odpovídají jejich autoři.“

Pro vedení obce a redakční radu zkrátka zákony zřejmě neplatí, a tak protiústavní cenzura radničních novin oficiálně zavedená radou obce funguje stále jako za starých časů...

Celý text zmiňovaného článku můžete najít na webu Osadního výboru Všechnom www.vsechnomy.cz v článku „Veřejné zasedání zastupitelstva – březen 2015“ (na hlavní stránce, později v archivu článků).“

III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 8.9.2015 domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalované uveřejnit v nejbližším vydání Strančického zpravodaje, vydaného po nabytí právní moci rozsudku, omluvu žalobci ve znění uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku a doplňující informace žalobce ze dne 25.5.2015 a dále doplňující informace žalobce ze dne 15.7.2015 ve znění, která jsou uvedena ve výroku II. tohoto rozsudku.

Žalobu odůvodnil tím, že žalovaná, která je vydavatelem periodika Strančický zpravodaj, evidovaného Ministerstvem kultury ČR pod zn. MK ČR E 19915 jako obecní zpravodaj, kdy se jedná o periodický tisk územního samosprávného celku dle zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), porušila povinnosti vyplývající z ustanovení § 4a, § 11a a § 13 tiskového zákona. Žalobce, který je od 11.10.2014 členem zastupitelstva obce Strančice, poslal dne 17.2.2015 (v souladu s ustanovením § 4a tiskového zákona a tiráží uvedeného periodika) redakční radě prostřednictvím e-mailové schránky zastupitele článků „Fakta o kauze parkování na chodníku ve Všechnomech“ se žádostí o uveřejnění článku v připravovaném vydání Strančického zpravodaje. Dále dne 29.3.2015 poslal žalobce e-mailem do redakce článků „Stručně k březnovému zasedání“ opět se žádostí o uveřejnění článku v nejbližším vydání zpravodaje a s upozorněním, že předchozí článek o parkování na chodníku nebyl dosud uveřejněn. Články nebyly uveřejněny v žádném z následujících vydání, proto žalobce poslal do redakce dne 3.4.2015 e-mailem dotaz, z jakého důvodu nebyly články otištěny. V odpovědi členky redakční rady Mgr. Muchové se uvádí, že „obsahuje dle názoru redakční rady zpravodaje některé nepřesnosti a také např. informace, které by mohly zavdat dojem, že jde o vědomou dehonestaci (causa bývalého místostarosty Strančic). Informace z jednání zastupitelstva navíc uvádí starosta obce ve svém úvodním slově na první straně zpravodaje.“ Žalobce e-mailem upozornil Mgr. Muchovou na nezákonnost takového jednání a požádal ji v souladu s § 82 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, o poskytnutí konkrétnějších informací. Dodnes však neobdržel žádnou odpověď. Po uplynutí lhůt dle § 11a tiskového zákona žalobce v souladu s jeho ustanovením a § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, podal prostřednictvím datové schránky žádosti o uveřejnění doplňující informace (dne 25.5.2015 a 15.7.2015). Ani doplňující informace však nebyly dodnes otištěny v žádném z následujících vydání Strančického zpravodaje.

Žalovaná žalobu neuznala, a to ani zčásti. Uvedla, že svým jednáním tiskový zákon neporušila. Žalovaná jako vydavatel Strančického zpravodaje nese odpovědnost za vydávaný obecní zpravodaj a jeho obsah. Žalobce zaslal žalované několik článků, které požadoval ve Strančickém zpravodaji zveřejnit. Žalovaná tyto články nezveřejnila. Poukázala na § 4a tiskového zákona, podle kterého je vydavatel periodického tisku územního samosprávného

celku povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku. Zveřejněním článku žalobce s názvem „Fakta o kauze parkování na chodníku ve Všechnomech“ by žalovaná porušila povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace, a proto článek nezveřejnila. Žalovaná tento článek vyhodnotila jako neobjektivní, jehož cílem není poskytnout občanům obce informace o dění v obci, ale jehož cílem je další pokračování sporu mezi žalobcem a bývalými představiteli obce ve věci, která již byla ukončena. Strančický zpravodaj však není určen pro řešení sporů občanů obce, a proto článek zveřejněn nebyl. Odmítnutí uveřejnit zasláný článek je právem vydavatele. Předmětný článek žalobce pojednává o sporu o chodník ve Strančicích, část Všechnomy, jeho výstavbě a užívání, a o trestním řízení proti bývalým představitelům žalované, které inicioval žalobce. Trestní řízení iniciované žalobcem bylo ukončeno odložením věci usnesením Okresního státního zastupitelství Praha-východ ze dne 8.4.2014, které nabylo právní moci dne 15.4.2014. Tím byla věc ukončena, a to celý rok před článkem žalobce. Žalovaná tiskový zákon neporušila ani tím, že nezveřejnila článek žalobce, který se týkal jednání zastupitelstva ze dne 16.3.2015. Článek žalobce ani v tomto případě nebyl objektivní a nestranný. O jednáních zastupitelstva je navíc pořizován zápis, který je zájemcům k dispozici v sídle žalovaného a dále je zveřejňován na internetových stránkách žalované. Zápis z jednání zastupitelstva ze dne 16.3.2015 byl zveřejněn na webové stránce žalované dne 30.3.2015. Zápis z jednání, na rozdíl od článku žalobce, obsahuje přesný a objektivní zápis toho, co se na zastupitelstvu událo. Pokud tedy má nějaký občan žalované obce zájem seznámit se s průběhem jednání zastupitelstva, má k tomu několik možností. O změnách podstatných pro občany obce, které byly schváleny na zastupitelstvu dne 16.3.2015, navíc v dubnovém vydání Strančického zpravodaje informoval starosta obce. Z uvedených důvodů žalovaná tvrdí, že žaloba je nedůvodná.

V replice k vyjádření žalované ze dne 17.2.2016 žalobce uvedl, že pokud jde o článek o kauze parkování na chodníku, který žalovaná vyhodnotila jako neobjektivní, jelikož cílem není poskytnout občanům informace o dění v obci, ale údajně další pokračování sporu ve věci, která již byla uzavřena, tak ve skutečnosti nebyla ve Strančickém zpravodaji ani v žádném jiném obecním informačním prostředku nikdy uveřejněna žádná informace o této záležitosti, a předmětný článek obsahuje pouze stručné shrnutí faktů o průběhu a ukončení kauzy, která se bezprostředně týká dění v části obce, zacházení s obecním majetkem a výkonu veřejné správy. Na svůj dotaz z 9.4.2015, které konkrétní informace obsažené v článku byly nepřesné a v čem, nedostal žalobce dodnes žádnou odpověď, přestože k tomu byla žalovaná obec vyzvána Ministerstvem vnitra na základě kontroly provedené v říjnu 2015. Skutečnost, že kompletní zápis ze zasedání je k dispozici na webových stránkách obce, nijak nesouvisí s obsahem obecního periodika vydávaného v tištěné podobě ani s povinnostmi jeho vydavatele danými zákonem. Žalobce dále dodal, že neuveřejnění předmětných článků hodnotila i nezávislá porota 13 odborníků na oblast veřejné správy v rámci soutěže Otevřeno x Zavřeno organizované Otevřenou společností, o.p.s. s následujícím závěrem: „Vydavatel radničního periodika nemůže odepřít zastupiteli právo zveřejnit stanoviska. Důvodem nemůžou být údajné „nepřesnosti“ (ty lze nanejvýš korigovat doplňujícím sdělením). V článku o bývalém místostarostovi nebyla obsažena žádná dehonestace. Zveřejnění nelze odmítnout ani proto, že již starosta údajně o jednání zastupitelstva informuje – jeho podání může být odlišné.“ K požadavku § 4a tiskového zákona na poskytování objektivních a vyvážených informací žalobce uvedl, že každý článek je vždy určitým způsobem subjektivní, neboť je psán obvykle pouze jednou osobou (subjektem). Zákonem požadovaná objektivita a vyváženost periodika tedy může vzniknout pouze souhrnem příspěvků všech zúčastněných názorových skupin, v daném případě členů zastupitelstva obce, což zákon výslovně stanovuje.

Z uvedených důvodů žalobce považuje subjektivní vyhodnocování článků redakční radou, kterou tvoří pouze jedna názorová skupina vedená starostou, a jejich následné neuveřejňování za nezákonné, protože právě tímto jednáním je porušován požadavek zákona na objektivitu a vyváženost periodika. Ustanovení § 4a tiskového zákona však dále výslovně ukládá vydavateli povinnost „poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku“. Od podání předmětné žaloby vyšlo najevo, že Mgr. Oldřich Trejbal, který byl usnesením rady R-15-03-11 ze dne 2.2.2015 zvolen členem redakční rady Strančického zpravodaje, nebyl o svém zvolení do tohoto orgánu nijak informován, a nebyl informován ani o konání žádného z jednání této rady a tedy se žádného jejího jednání nezúčastnil a na její činnosti se nijak nepodílel. Navrhl vydat rozsudek v původně navrhovaném znění, pouze s opravou písařské chyby – nahrazením slova „dedakční“ v textu omluvy slovem „redakční“ a vypuštěním jména Mgr. Oldřicha Trejbala z výčtu členů redakční rady.

Ze žádosti žalobce o uveřejnění doplňující informace ze dne 25.5.2015 soud zjistil, že žalobce požádal žalovanou v souladu s ustanovením § 11a zákona č. 46/200 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku, o otištění doplňující informace v nejbližším vydání Strančického zpravodaje s názvem „Parkování na chodníku ve Všechromech – cenzura Strančického zpravodaje“, a to ve znění uvedeném ve výroku II., ve druhém odstavci tohoto rozsudku. Žádost odůvodnil tím, že v souladu s pravidly pro uveřejňování příspěvků ve Strančickém zpravodaji uvedených v tiráži každého vydání a s ustanovením § 4a zákona č. 46/200 Sb. poslal dne 17.2.2015 do redakční rady zmiňovaný článek se žádostí o uveřejnění. Protože tento článek nebyl uveřejněn ve lhůtě 3 měsíců od doručení příspěvku vydavateli, vzniká žalobci podle § 11a odst. 1 písm. a) právo na otištění doplňující informace.

Ze žádosti žalobce o uveřejnění doplňující informace ze dne 15.7.2015 soud zjistil, že žalobce požádal žalovanou v souladu s ustanovením § 11a zákona č. 46/200 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku, o otištění doplňující informace v nejbližším vydání Strančického zpravodaje s názvem „Stručně k březnovému zasedání ZO – cenzura Strančického zpravodaje“, a to ve znění uvedeném ve výroku II., ve čtvrtém odstavci tohoto rozsudku. Žádost odůvodnil tím, že v souladu s pravidly pro uveřejňování příspěvků ve Strančickém zpravodaji uvedených v tiráži každého vydání a s ustanovením § 4a zákona č. 46/200 Sb. poslal dne 29.3.2015 do redakční rady zmiňovaný článek se žádostí o uveřejnění. Protože tento článek nebyl uveřejněn ve lhůtě 3 měsíců od doručení příspěvku vydavateli, vzniká žalobci podle § 11a odst. 1 písm. a) právo na otištění doplňující informace.

Z e-mailové zprávy žalobce z e-mailové adresy pavel.soukup@strancice.cz ze dne 17.2.2015 bylo zjištěno, že žalobce zaslal na e-mail redakce@strancice.cz žádost o uveřejnění přiložených článků v připravovaném vydání Strančického zpravodaje. K e-mailu byly připojeny dvě přílohy, a to Fakta o kauze parkování na chodníku ve Všechromech.doc a Článek do SZ – FB 2.doc.

Z e-mailové zprávy žalobce z e-mailové adresy pavel.soukup@strancice.cz ze dne 29.3.2015 bylo zjištěno, že žalobce zaslal na e-mail redakce@strancice.cz žádost o uveřejnění přiloženého článku v připravovaném vydání Strančického zpravodaje. Dále v e-mailu upozornil adresáta na skutečnost, že jeho článek „Fakta o kauze parkování na chodníku ve

Všechromech“ zaslaný před uzávěrkou minulého vydání nebyl dosud otištěn. K e-mailu byla připojena jedna příloha, a to Stručně k březnovému zasedání.doc.

Z e-mailu žalobce adresovaného Monice Muchové ze dne 9.4.2015 9:29 s historií bylo zjištěno, že žalobce nejprve dne 3.4.2015 zaslal e-mail na adresu redakce@strancice.cz v kopii Oldřichu Trejbalovi, Monice Muchové, Evě Gojdové, Karlu Řepkovi, Jiřímu Šindelářovi, se žádostí o informace, z jakého důvodu nebyly otištěny články zaslané příloženými e-maily v březnovém a dubnovém vydání Strančického zpravodaje. Následně dne 9.4.2015 v 9:43 obdržel žalobce od Moniky Muchové e-mail, ve kterém jmenovaná uvedla, že pokud jde o Veřejnou diskusní skupinu, tak ta byla dosud uveřejňována v každém čísle. Pokud má být tištěna i nadále, nechť to žalobce jmenované sdělí. Není s tím žádný problém. Kauza parkování ve Všechromech a zpráva z březnového zasedání Zastupitelstva obce obsahuje dle názoru redakční rady zpravodaje některé nepřesnosti a také např. informace, které by mohly zavdat dojem, že jde o vědomou dehonestaci (causa bývalého místostarosty Strančice). Informace z jednání zastupitelstva navíc uvádí starosta obce ve svém úvodním slově na první straně zpravodaje. Následně dne 9.4.2015 v 9:29 (uvedený čas neodpovídá chronologii, nicméně uvedená posloupnost e-mailů odpovídá logice věci, poznámka soudu) zaslal žalobce e-mail Monice Muchové v kopii Oldřichu Trejbalovi, Evě Gojdové, Karlu Řepkovi, Jiřímu Šindelářovi a redakci s tím, že trvá na otištění svých článků v souladu se zákonem. Dále požádal o sdělení, které konkrétní informace v uvedených člancích jsou podle adresátky (nebo redakční rady) nepřesné a v čem (jak měla znít správná informace) a které konkrétní informace mohou podle adresátky (nebo redakční rady) vyvolat dojem vědomé dehonestace bývalého místostarosty (tyto dotazy žalobce vnesl na základě § 82 písm. b zákona č. 128/2000 Sb.). Na tento e-mail žalobce dle svého vyjádření u jednání soudu dne 20.10.2016 již odpověď nedostal.

Z kopie Osvědčení o zvolení členem zastupitelstva obce Strančice bylo zjištěno, že toto osvědčení vydal Městský úřad v Říčanech dne 15.10.2014 a osvědčuje, že žalobce byl dne 11.10.2014 zvolen členem zastupitelstva obce Strančice.

Dále byl proveden důkaz periodikem Strančického zpravodaje za měsíce březen 2015, duben 2015, květen 2015, červen 2015, červenec-srpen 2015 a září 2015. Z obsahu předložených čísel za uvedené měsíce bylo zjištěno, že v nich nebyly vytištěny žádné články žalobce a že v tiráži každého z předložených čísel bylo mimo jiné uvedeno, že „Strančický zpravodaj vydává obec Strančice, vychází 6x-11x ročně. Registrováno pod číslem MK ČR E 19915. Příspěvky zasílejte na redakce@strancice.cz.“ a dále „Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají jejich autoři“.

Z kopie zápisu č. 7-15-01 ze zasedání Zastupitelstva obce Strančice konaného dne 16.3.2015 ve Strančicích bylo zjištěno, jakým způsobem je činěn záznam o zasedání zastupitelstva.

Z kopie usnesení Okresního státního zastupitelství Praha-východ ze dne 8.4.2014, sp.zn. Zt 57/2013 bylo zjištěno, že tímto usnesením byla odložena věc „Podezření z přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, respektive pomoci k němu“. Žalovaná poukázala na to, že jeden z článků žalobce se týkal věci, kterou

šetřila policie a věc byla následně okresním státním zastupitelstvím odložena. Věc se měla týkat záležitosti sporu o chodník ve Strančicích.

Ze stanoviska ke směrnici č. 2/2011 k veřejným zakázkám ze dne 3.12.2012 bylo zjištěno, že toto stanovisko vypracoval na základě požadavku obce Strančice advokát JUDr. Martin Vychopen. V závěru stanoviska doporučuje směrnici obce č. 2/2011 k veřejným zakázkám zrušit a přijmout místo ní novou která bude odpovídat současné právní úpravě.

Z textu listiny, na které je ofotografovaná obrazovka počítače, bylo zjištěno, že se zde uvádí: „Strančice. Radniční noviny jsou otevřeně cenzurovány starostou obce, zastupitelé odmítá uveřejnit uměřené články, např. o jednání zastupitelstva.“ Dále je zde uveden popis skutkového stavu pro porotu a následně hodnocení organizátora, ve kterém se uvádí, že „Vydavatel radničního periodika nemůže odepřít zastupiteli právo zveřejnit stanoviska. Důvodem nemůžou být údajné „nepřesnosti“ (ty lze nanejvýš korigovat doplňujícím sdělením). V článku o bývalém místostarostovi nebyla obsažena žádná dehonestace. Zveřejnění nelze odmítnout ani proto, že již starosta údajně o jednání zastupitelstva informuje – jeho podání může být odlišné“. K tomuto důkazu žalobce uvedl, že existuje obecně prospěšná společnost, která každoročně pořádá soutěž Otevřeno, Zavřeno, a žalobce do této soutěže nominoval obec Strančice, pokud jde o otevřenost informací ve vztahu k obyvatelům. Žalobce dále uvedl, že osobně obec Strančice nebo zastupitelstvo neinformoval, že nominaci do této soutěže zaslal, informace byla veřejně přístupná, žalobce neví, zda si zastupitelstvo informaci opatřilo.

Na posuzovanou věc se vztahuje zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „tiskový zákon“). Podle uvedeného zákona platí následující:

Podle § 4a tiskového zákona vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.

Podle § 11a odst. 1 tiskového zákona dotčený člen zastupitelstva územního samosprávného celku může požadovat na vydavateli uveřejnění doplňující informace, pokud vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku a) neuveřejní sdělení podle [§ 4a](#) po dobu 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli, b) neuveřejní sdělení podle [§ 4a](#) v nejbližším následujícím vydání u periodického tisku územního samosprávného celku, pokud ve lhůtě 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli není vydán, nebo c) uveřejní sdělení podle [§ 4a](#), avšak člen zastupitelstva bude mít za to, že vydavatel mu neposkytl přiměřený prostor podle [§ 4a](#). Vydavatel je povinen doplňující informaci uveřejnit v periodickém tisku územního samosprávného celku, ve kterém neuveřejnil nebo neposkytl přiměřený prostor sdělení podle [§ 4a](#).

Podle § 11a odst. 2 tiskového zákona člen zastupitelstva územního samosprávného celku, na jehož žádost byla vydavatelem uveřejněna doplňující informace podle tohoto zákona, nemůže požadovat uveřejnění další doplňující informace k této doplňující informaci.“

Podle § 14 tiskového zákona Uplatnění práva na uveřejnění odpovědi a dodatečného sdělení u soudu

(1) Neuveřejní-li vydavatel odpověď nebo dodatečné sdělení anebo nedodrží-li podmínky pro uveřejnění odpovědi nebo dodatečného sdělení stanovené v § 13 odst. 1 až 3, rozhodne o povinnosti uveřejnit odpověď nebo dodatečné sdělení na návrh osoby, která o jejich uveřejnění žádala, soud. Totéž platí, nedošlo-li k dohodě podle § 13 odst. 4.

(2) Návrh musí být podán soudu do 15 dnů po uplynutí lhůty stanovené pro uveřejnění odpovědi nebo dodatečného sdělení, jinak právo domáhat se uveřejnění odpovědi nebo dodatečného sdělení u soudu zaniká.

Podle § 15a tiskového zákona

(1) Žádost o uveřejnění doplňující informace musí mít písemnou formu a musí obsahovat návrh znění doplňující informace, jež má být uveřejněna.

(2) Žádost o uveřejnění doplňující informace musí být vydavateli doručena nejpozději do 3 měsíců

a) od marného uplynutí lhůty podle § 11a odst. 1 písm. a),

b) ode dne, kdy mělo být sdělení podle § 4a uveřejněno v nejbližším následujícím vydání periodického tisku územního samosprávného celku, který není vydán ve lhůtě 3 měsíců, nebo

c) ode dne, kdy sdělení podle § 4a v periodickém tisku územního samosprávného celku bylo uveřejněno, ale člen zastupitelstva má za to, že mu vydavatel neposkytl přiměřený prostor podle § 4a, jinak právo na uveřejnění doplňující informace zaniká.

(3) Ustanovení § 13 až 15, s výjimkou ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) a § 15 odst. 2 a 3, se použijí obdobně i na uveřejnění doplňující informace. Vydavatel označí uveřejněnou doplňující informaci slovy „doplňující informace“. (2) Člen zastupitelstva územního samosprávného celku, na jehož žádost byla vydavatelem uveřejněna doplňující informace podle tohoto zákona, nemůže požadovat uveřejnění další doplňující informace k této doplňující informaci. (Obecně k tomu - zákon č.305/2013Sb., kterým se mění zákon č. 406/2000Sb. definuje novou kategorii periodického tisku a to periodický tisk územně samosprávného celku. Takové periodikum musí poskytovat objektivní vyvážené informace zejména o průběhu činnosti volených zástupců územního samosprávného celku. Objektivita takto nově definovaného periodika má být zaručena zajištěním přiměřeného prostoru pro zveřejňování sdělení vyjadřujícího názory členů zastupitelstva různých politických směrů. Vydavatel nemusí otisknout celé sdělení, ale má možnost redakční úpravy).

Podle § 81 zákona č. 89/2012 (občanský zákoník)

(1) Chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého

(2) Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

Podle § 82 zákona č. 89/2012 (občanský zákoník)

(1) Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

(2) Po smrti člověka se může ochrany jeho osobnosti domáhat kterákoli z osob jemu blízkých.

Po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů ve smyslu ustanovení §132 o.s.ř. má soud za prokázané, že žalobce podal včas a řádně u soudu návrh na uveřejnění doplňující informace. Žalobce se proti žalovanému - Obci Strančice jako vydavateli periodika územně samosprávného celku s názvem Strančický zpravodaj - domáhá uveřejnění doplňující

informace. V řízení mezi účastníky nebylo sporné, že žalobce dne 17.2.2015 poslal redakční radě uvedeného periodika článek Fakta o kauze parkování na chodníku ve Všechromech se žádostí o uveřejnění v připravovaném vydání Strančického zpravodaje. Dne 29.3.2015 žalobce poslal redakci uvedeného periodika článek Stručně k březnovému zasedání se žádostí o uveřejnění článku v nejbližším vydání zpravodaje. Články nebyly ve lhůtách uvedených v §11a tiskového zákona otištěny, proto žalobce podal žádost o uveřejnění doplňující informace dle ustanovení §11a tiskového zákona. Doplňující informace nebyly ve lhůtě stanovené tiskovým zákonem v §11a otištěny (otištěny nebyly následně ani ke dni podání žaloby) v žádném vydání Strančického zpravodaje. Žalobce se proto ve lhůtě stanovené tiskovým zákonem v § 14 obrátil se žalobou o uložení povinnosti uveřejnit doplňující informace na soud. V řízení bylo provedeném dokazování zjištěno, že ke dni podání žaloby nebyly doplňující informace, jejichž zveřejnění požadoval žalobce, otištěny. Žalobce doložil, že byl dne 11.10.2014 zvolen členem zastupitelstva obce Strančice. Dne 17.2.2015 a 29.3.2015 poslal redakci Strančického zpravodaje články se žádostí o uveřejnění. Články uveřejněny nebyly, k dotazu žalobce členka redakční rady žalobci odpověděla, že články obsahovaly nepřesnosti a informace, které mohly vyvolat dojem, že jde o vědomou dehonestaci ve věci bývalého místostarosty Strančic. Z předloženého textu doplňující informace soud dospívá k závěru, že informace není v nepřiměřeném rozsahu a z hlediska obsahu není v rozporu s odpovědností vydavatele za obsah vydávaného periodika. Žalobce se po marném uplynutí lhůty k uveřejnění doplňující informace dle ustanovení § 15a tiskového zákona v běžící lhůtě 15 dnů k podání návrhu k soudu se svou žalobou obrátil na soud. V řízení bylo provedenými důkazy (vyjádření účastníků, Strančický zpravodaj za měsíce březen, duben, květen, červen, červenec, září 2015) prokázáno, že články žalobce ani žalobcem požadovaná doplňující informace uveřejněny nebyly. Žalobcem předložený důkaz, kterým dokládal nominaci periodika Strančický zpravodaj v soutěži pořádané Otevřenou společností o.p.s. nelze odpovědně hodnotit a to mimo jiné za situace, kdy žalobce sám připustil, že žalovaný jím nebyl o této nominaci nijak informován, informace o soutěži jsou veřejně přístupné. Jestliže se tedy žalobce se svým nárokem obrátil na soud, nezbylo než jeho žalobě pokud jde o otištění doplňující informace ve znění tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, vyhovět. Pokud se žalobce domáhal uveřejnění omluvy, soud jeho žalobu v této části zamítl. I přes poskytnuté poučení žalobce nijak nedoplnil tvrzení v tom směru, jaká konkrétní jeho osobnostní práva a v jakém rozsahu byla postupem žalovaného porušena či ohrožena. Nedostal své povinnost řádně tvrdit, jaká jeho práva a v jakém rozsahu byla porušena postupem žalovaného a ke svým tvrzením navrhnout relevantní důkazy schopné toto tvrzení prokázat. K tomu je třeba ještě poznamenat, že cílem zákona č.305/2013Sb., kterým se měnil zákon č. 46/2000Sb., bylo zavést opatření proti případnému nesprávnému postupu vydavatelů obecních periodik při otiskování příspěvků ze stran zastupitelů. Takto zjištěný nesprávný postup lze pak napravit projednáním a rozhodnutím soudu, který vydavateli uloží doplňující informaci uveřejnit. Žalobce v této věci postup podání žaloby k soudu zvolil ve snaze zajistit nápravu a řádnou informovanost obyvatel obce. Žalovaný porušil tiskovým zákonem předpokládaný postup vydavatele periodického tisku územního samosprávného celku a žalobce se proto žalobou domáhal nápravy. Automaticky z toho však nevyplývá, že to samo o sobě zakládá nárok žalobce na zveřejnění omluvy. To že nebyly otištěny jeho příspěvky jako člena zastupitelstva a možnost nápravy nastalého stavu řeší příslušná ustanovení tiskového zákona. Konkrétní osobnostní práva občana a zastupitele a rozsah a míru jejich poškození žalobce neuvedl, přes poskytnuté poučení nedoplnil řádně tvrzení a nenavrl důkazy způsobilé tato tvrzení prokázat. Jeho návrh na uveřejnění omluvy byl proto zamítnut.

O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř.. Bylo rozhodnuto tak, že žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení. V dané věci z hlediska procesního úspěchu ve věci žalobce byl úspěšný částečně a to pokud jde o část jeho nároku na uveřejnění doplňující informace, nebyl úspěšný, pokud se domáhal uveřejnění omluvy. Soud proto věc posoudil tak, že na účastníky lze nahlížet tak, že každý z nich byl ve sporu zčásti úspěšný, v tomto případě zhruba každý z jedné poloviny a proto nikomu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává písemně ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – východ, Na Poříčí 20/1044, Praha 1.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost stanovená tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

V Praze dne 14. prosince 2016

JUDr. Jitka Sochorová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: M. Černá